

Gnostilainen joulukirje 2021

Talvipäivänseisaus on vuoden lyhin päivä. Sen jälkeen päivä alkaa taas pidentyä. Valo voittaa pimeyden. Talvipäivänseisauksen ja joulun aikaa vietetään useimmissa gnostilaisissa yhteisöissä ympäri maailman ”Valon jälleensyntymisen juhlan” tai ”Valon juhlan”, jolloin pohdiskellaan eri tavoin Valon voittoa pimeydestä.

Nyt meillä Suomessa vallitsee ulkona vielä talvinen pimeys ja kylmyys. Illalla tuntuu hyvältä sytyttää tuli kynttilään tai takkaan. Tulen äärellä ulkona käyvä viima ja tuisku unohtuvat. Samoin voimme menetellä henkisen vilun ja viiman riepotellessa mieltämme. Silloin tuntuu hyvältä, kun luomme katseemme sisimmässämme hehkuvaan jumalallisen valon kipinään, joka kynttilän tavoin valaisee sisäisen pyhäkköömme.

Ihminen on pohjimmaltaan henkinen olento. Tai voisi olla, jos malttaisi kuunnella sydäntään ja aistia sisäisen valonsa hehkun. Henkiselle ihmiselle tämä vuoden pimein aika on oivallista aikaa hiljaiselle itsetutkistelulle, mietiskelylle ja rukoukselle. Kaikenlainen materiaallinen valmistautuminen jouluun tuntuu silloin etäiseltä ja tarpeettomalta.

Me unohtamme helposti talvipäivänseisauksen ja joulun ajan juhlinnan alkuperäisen tarkoituksen. Jos keskitymme vain aineellisiin arvoihin tai pelkästään kristinuskon legendaan, ohitamme joulun oikean fokuksen, joka on Valo. Tämä Valon symboliikka on kuitenkin hyvin helppo ymmärtää. Kun vastaanotamme Valon, se poistaa pimeyden sydämemme joka sopukasta.

Jokaisen ihmisen sisimmässä kamppailevat Valo ja Pimeys. Kun siis sanomme, että Valo voittaa Pimeyden, niin voisimme yhtä hyvin sanoa, että hyvyys voittaa pahuuden, tai että rehellisyys voittaa epärehellisyuden, suopeus itsekkyyden, suvaitsevaisuus suvaitsemattomuuden tai viisaus tietämättömyyden.

* * *

Tänäkin jouluna ajatteluamme varjostaa korona-epidemian aiheuttama huoli tulevaisuudesta. Muistakaamme kuitenkin, että virus pystyy vaikuttamaan vain aineelliseen kehoomme, mutta sieluumme se ei pysty tunkeutumaan, ellemmme itse vaivu epätoivoon ja näköalattomuuteen. Älkäämme siis antako koronan jähmettää henkistä elämäämme.

Talvipäivänseisauksen ja joulun aika on meille myös kohta päättyvän vuoden tilitystä ja valmistautumista uuteen sykliin. Niinpä tätä aikaa voisi myös sanoa ”sisäisen uudelleen suuntautumisen ajaksi”.

Käyttäkäämme tämä vuoden pimein aika hiljaiseen pohdiskeluun, itsetutkisteluun, meditointiin ja rukoukseen. Sen jälkeen on hyvä taas jatkaa Valoa kohti.

Toivotan sinulle ja läheisillesi hyvää ja rauhaista Valon juhlaa sekä sisäisen uudistumisen aikaa.

Pentti Tuominen

Gnostilaisen Seuran puheenjohtaja